

ныя отъ Хершеля (защо-то прѣдшественницы-тѣ му вече го прѣдлагали) и исполненныя отъ него съ всяка онѣзи ревность, коя-то постоянно отличавала този великъ астрономъ. Кога-то захваналъ изслѣдванія-та си, вече около половинъ дужина двойны звѣзды были открыты и записаны. Той счелъ за първа своя длѣжность да увеличи това число колко-то е възможно по-скоро, и отъ всякыя си каталогъ той избралъ само тѣзи звѣзды, кои-то най-добрѣ са съгласявали съ негово-то намѣреніе. Подъ негова проницателенъ поглѣдъ число-то на тѣзи любопытны прѣдмѣты порастнало съ чудна скоростъ, тѣй що-то самъ той сѣкашъ че са уплашилъ отъ частно-то имъ повтаряніе. Както и да е, но Хершель не забравилъ първоначално-то си начертаніе; за това той избралъ едно голѣмо число чифтове, съ таквази относителна величина и въ таквизи положенія, кои-то обѣщавали най-вѣрна сполука. Нѣка си припомнимъ, че много отъ тѣзи малкы прѣдмѣты били отдѣлены единъ отъ другый съ разстояніе, кое-то не надминувало една-та хылядна часть на слънчова видимъ діаметръ.

За да са опредѣли видимо-то измѣненіе въ относителни-тѣ положенія и разстоянія на звѣзды-тѣ, кои-то съставляватъ тѣзи чифтове, Хершель измѣрилъ съ всяка възможна точность разстояніе-то, кое-то ги отдѣляло, и опредѣлилъ направленіе-то на линия-та, коя-то съединявала центры-тѣ имъ. Измѣненія-та въ разстояніе-то и положеніе-то, кои-то са произвождатъ отъ параллакса, были лесно изчислены относително видѣ-тъ и характера и великыя астрономъ наченълъ и продѣлявалъ наблюденія-та си съ много голѣма надѣжда за успѣхъ. Едно нѣщо было извѣстно, именно, че параллактически-тѣ движенія трѣба да сж извършватъ въ теченіе-то на една година; зашто-то тѣ произлѣзватъ отъ годишно-то обыкаленіе на земя-та по орбита-та ѳ; и че въ края на този періодъ звѣзды-тѣ, кои-то съставляватъ двойны съчетанія, трѣба да са завърнатъ въ сжщо-то положеніе, кое-то сж имали при начало-то му. Но какво е было Хершелево-то очудваніе, кога-то той намѣрилъ, че въ много случаи звѣзды-тѣ, кои-то съставляватъ тѣзи чифтове, сж движали дѣйствително; но че това движеніе не было отъ параллактически родъ; зашто-то не са съгласявало нито въ направленіе-то, нито въ періода, съ дѣйствія-та на параллакса. Въ това са заключавало друго вѣлико открытіе! Тѣзи двойны звѣзды, кои-то были рвзсипаны по небе-то въ много по-голѣмо избобиліе, отъ колко-то може да допустне случайно-то оптическо сближеніе, намѣрено было, че сж великолѣпны системы отъ движущы са слънца. Тѣ были съединены чрѣзъ закона на тяготѣніе-то и прѣдставлявали чудно зрѣлище отъ грамадны кълаба, кои-то са движатъ съ покорность на сжщы-тѣ вліянія, кои-то държатъ планеты-тѣ на орбиты-тѣ имъ и водятъ кометы-тѣ по тѣхны-тѣ эксцентрически лхтища. Не му е тука мѣсто-то да влѣзвамы въ подробности, кои-то са касаятъ до тѣзи чудны прѣдмѣты.

Въ това врѣме, кога-то за чловѣческыя умъ са отворило ново, безпрѣдѣлно и великолѣпно поле за изслѣдваніе; въ това врѣме, кога-то великыя открыватель на тѣзи далечъ движущы са слънца былъ повече отъ колко-то възнаграденъ за свои-тѣ трудове и старанія, първоначалныя прѣдмѣтъ на негово-то изслѣдваніе былъ не само непостижнъ, но и метода-та, коя-то той избралъ съ толкозъ голѣма надѣжда за сполука, ста-